

31. Jul. 1830

FAKTA

Dato:

31. Jul. 1830

Sidetal:

Dagbog A, side 50 recto – 52 recto

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:

Anna Colbjørnsdatter

Holger Gustav Collett

Erik Pauelsen

Jonas Ramus

Abraham Vilhelm Støren

TRANSSKRIFTION

Den 31te

Om Morgenens tidlig begave vi os igjen ud og kom ad Veien der paa dette Stykke er meget bakket til Klev Stuen paa Høiden af Krok Skoven hvor vi stege ud, for at see de Pungter [overstreget: der] paa Siden af [overstreget: Veien] Kleven hvorfra man kan oversee det heele underliggende Ringerige med sine Søer og Skove. Dette Syn hvorom man ikke vel kan gjøre sig noget Begreb, forekom mig især fra Aasen paa venstre Side Kleven som det høiest og mest fremspringende Pungt at være noget ganske overordentligt og ikke istand til at beskrive det vil jeg blodt søge at beholde Indtrykket deraf. •50 verso• Ved Nedstigningen gennem Kleven ad den stenede Vei kan man overalt ikke unlade at beundre de deilige Klippevægge paa begge Sider der næsten overalt ere smugt bevoxede med forskiellige Sorter Træer og Buske. Det høitidelige ved det Heele bliver forøget ved den rislende Bæk der snor sig lang ad Veien under Klippen og tilsist styrter ned i Dybden. Veien man passerer er overalt meget steil og Hestene er undertiden nødte til næsten at sætte dem paa Bagdeelen og lade dem glide blodt for at kune holde Vognen; det er overhovedet en sand Fornøielse at see med hvilken Betænksomhed disse Dyr gebærde dem og aldrig ere i Stand til at gjøre et feil Trin. Dog den Entusiasme hvormed man begynder Veien ned ad tager efterhaanden af og allerede paa Halvveien ønsker man sig igjen paa glat Vei for at kunne kjøre da man allerede der er ganske udmattet af den bestandige Nedadstigen der næsten trætter mere en at stige op. •51 recto• Vi ankom endelig til Sundvolden et Skydsskifte der ligger under Kleven hvor vi for at stansede delts for at bytte Heste delles for at spiise noget da vi alle var meget hungrige og tørstige. Selskabet og især Holger¹ fandt sig ikke fornøiede her og Stedet skal over Hovedet ikke være bekjendt som godt. Herfra kjørte over den kunstige Dæmning og Broe der adskiller Tyrin Fiorden fra Steinsfiorden og kom ind paa det frugtbare Ringerige der ikke har store Bierge, ad den smukke Vei paserede vi forbi Gaarden Steen der ligger paa høire Side paa en Høi og hvor man endnu kan see Ruiner af et gl. Capel, og kom derpaa til det i Historien saa bekjente Norder Houg hvor vi da C.² havde Bekjendtskab til Præsten Støren³ en gl giæstfrie Mand, stege af og besaae den saakaldede Svenske Stue, hvor endnu Kuglerne sidde i Væggen og hvor man, til endydermere Erindring seer Pauelsens Anna Colbiørensen⁴ blandt Svenskerne hænge paa Væggen. Den Reisende maae dog ikke •51 verso• indbilde sig at alle de Huller han seer i Væggene ere af de Norskes Kugler da nogle forekommer vel store og muligen ere fremkomne ved Boring. Efter at have seet Stuen besaae vi Kirken hvor der er et smukt Portrait af Præsten Ramus⁵ og især af Anna Colbiørnsen, man kan ved at betragte dette Hoved vel begribe at hun har været i stand til en saadan Daad da hendes Ansigt med Skiønhed forbinder Klogskab og Bestemthed. |Der findes paa Kirkedøren endnu de

gamle Alenmaal og et andet lidet Maal fastnaglede til Almuens Efterretning| Vi kjørte derpaa til Hønefossen, besaae den med dens herlige Broe og spiiiste paa den saakaldte Riddergaard hvor Tiden forløb ret behagelig ved Spøg med en lille Bjørn man her havde lænket og der allerede var meget glubsk, hvilket han især beviiste ved at angribe en Dreng der kom ham noet for nær. Man fandt overhovedet meget Behag ved dette Spøg og en heel Deel Reisende forsamlede sig bestanding omkring •52 recto• ham for om mulig at ægge ham op og have Løier. Fra Fossen kjørte vi tilbage til Norderhaug i det same Trav eller som man kalte det russiske som vi havde kjørt i den heele Dag og [overstreget: Le] ankom der med heele Lemmer Kl 9 hvor jeg da tog Afsked med Selskabet og besteg en Baad Præsten havde været saa god at forskaffe mig og lod mig i den roe over Beina Elv og Thyri Fjorden til Viger Sund i Modum. Den største Deel af Veien laae jeg udstragt sovende bag i Baaden; da det var koldt mørkt og blæste temmelig stærkt var først Veien behagelig da Maanen kom frem og siden Solen begyndte at bryde Natten og jeg saaledes kunne see de smukke Bredder af Fjorden. Kl 3 ankom jeg til Færgegaarden og gik der strax til Hvile i en smudset Seng da der ikke fandtes nogen bedre, og jeg ikke vel kunne undvære den.

---

¹ Holger Gustav Collett.

² Det er uvist, hvad Rørbye mener. Måske hentydes til hans rejsefæller, de tre fætre Bernt Anker Collett, Johan Collett og Holger Gustav Collett.

³ Abraham Vilhelm Støren.

⁴ Præstekonen Anna Colbjørnsdatter (1665-1736) og hendes heltmodige bedrift under fra svenskekrigen i 1716 var ikke mindst berømt gennem Ove Mallings Store og gode Handlinger af danske, norske og Holstenere fra 1777. Erik Pauelsen (1749-1790) havde i 1779 leveret forlæg til et kobberstik af Meno Haas forestillende episoden.

⁵ Jonas Ramus.

Med Hensigt paa at gøre det til en
særlig Bænk kan man overalt i de enkelte
Landene se de stribte Elgsvæggene som de gamle
der næsten overalt er paa sin gamle
sindsvulge Portar hvor og de fleste af de
tidlige med det gamle Bænk foretaget med
den velsignede Gud som først kom ad Bænk
inden Elgsvæggene og til sidst sluttede med
Bænk man gik over og overalt med skil
og gik over og undersøgte Bænk til Bænk
de skulle den som Bænk og Lede den glade
blot for at Lige Gald, Bænk; det der over
Lænder og som Lænder og som med
Lænder Lænder og Lænder og Lænder
den og alting over i Bænk og alting
skil over. Ly den Lænder og Lænder
man Bænk Bænk og alting over
Lænder og alting over Lænder og Lænder
man sig sig og alting over Lænder
Lænder da man alting over den og Lænder
Lænder af den Bænk Bænk den
Lænder Lænder man og alting og.

51
Mi anden nuditig til Lundwolden at Både
Pitts de liden anden Elmen fore vi fore at
Haupten alle fore at bylla Jette eller fore
at fjere noget da om alle nar ungeffing
vige y lofflige. Palsbat og fore Helger fandt
sig ikke foruoiante fore i Skodet skal omme
genatlet ikke under talgoude sam god. Jofue
Ejerts omme den Gueffinge Samning af boer
den adskillen digne Skortan fra Skansfiorden
og den indgædt fring buep kigeringe den
ikke fore store Livrige ad den fulde Pri
gafvante vi fore i Gaarden Steen de liden
gaa giere Bide gaa an Jie y forvare med vi
den for Animer of ad gl. Hagel, og den drage
til det i Jettevins for talgoude Norden Klang
forvare da H. fandt talgoude skal til Skopsen
Storduan gl. grefvris Mand, Hage of y
befaan den faadaltede Konuße Skop. fore med
vi Jughen pitts i Boggen y Jivis man,
tal nedgdrumman frindviny fave Paulsens
Anna talbivorenen bladt Konußevarer Jone
gaa Boggen i den Anspede maas de jette

52
Jeg for om miltig at ogsaa saa og i jeg
Løisne. I en Løisne Gode ni det Gode
til Morderkang i det saame bray sllow sa
man lalle det vissige man vi fandt Gode. Den
Jede Ley og Laudou med umd fuals Lamm
It 9 for sig. So ley. Assend med Haffstak
og bafay nu baad Gode. fuals med sa
jed Ley fuals sig mig. had mig. In vor
med Linn Linn og Gode. Linn det Gode
Linn: Medum. Den fuals. Linn af Linn
Linn sig indprag fuals ley: Linn det
det var det Linn med og Linn Linn
Linn var fuals Linn besegaly da
Linn kom fram og Linn Linn Linn
at fuals Linn og sig fuals Linn
Linn de fuals Linn af Linn. 213
Linn sig til Linn Linn og sig det
Linn til sig: nu fuals Linn. So
det det fuals Linn Linn og sig Linn med
Linn med vor Linn. den Linn ley sig
om Linn Linn og Linn med Linn Linn